

C U N S T - P S

Portret Special

Collin de Bruin

W i n d s t i l

K u n s t e n a a r s

V e r e n i g i n g

F l e v o l a n d

CUNST – PS

Collin heeft een groot deel van zijn leven voor de klas gestaan, en nog steeds. Maar zes jaar geleden kwam er een kantelpunt, misschien beleefde hij zelfs wel een tweede geboorte - hij werd wie hij altijd al was geweest: *kunstenaar*.

En zoals elk mens doet in zijn eerste levensjaren, die zoekt en ontdekt, die vindt het ene wonder na het andere.

Collin maakt kunst tegen de klippen op, om de tijd in te halen.

En hij werd lid van de KVF!

Met deze CUNST PS willen we hem aan u voorstellen.

Hij laat hier twee kanten van zichzelf zien:

aan de ene kant de natuur, letterlijk,

aan de andere kant de poëzie.

Ik wens u veel kijkplezier,

Hein Walter

Collin de Bruin

Je zou kunnen zeggen dat schilders woorden schilderen met verf en dat dichters landschappen schrijven met woorden.

Collin doet beide. Hij neemt je mee op een wonderlijke reis naar het binnenste van de verbeelding, daar waar de dromen wonen. En hij doet dat met woorden én met beelden.

Wie denkt dat je daarmee voldoende middelen hebt om zijn werken te duiden, die komt bedrogen uit. Poëzie laat zich namelijk niet vangen, of die nu geschreven is of getekend.

Onbevangen moet je zijn om ze te kunnen benaderen. Als je iets te hard ademt of teveel nadenkt, vliegen ze weg.

De letterlijke tekeningen van bladeren zijn makkelijker. Die liggen windstil op het vlak, als waren het fossielen in goud.

www.collindebruin.com

De droom

Ongemerkt
ligt daar

als een tedere, liefelijke bloem.

de droom

Brok-
stukken van
een verheugd hart

De droom

Ongemerkt ligt daar

Als een tedere, liefelijke bloem

De droom

Brokstukken van een verheugd hart

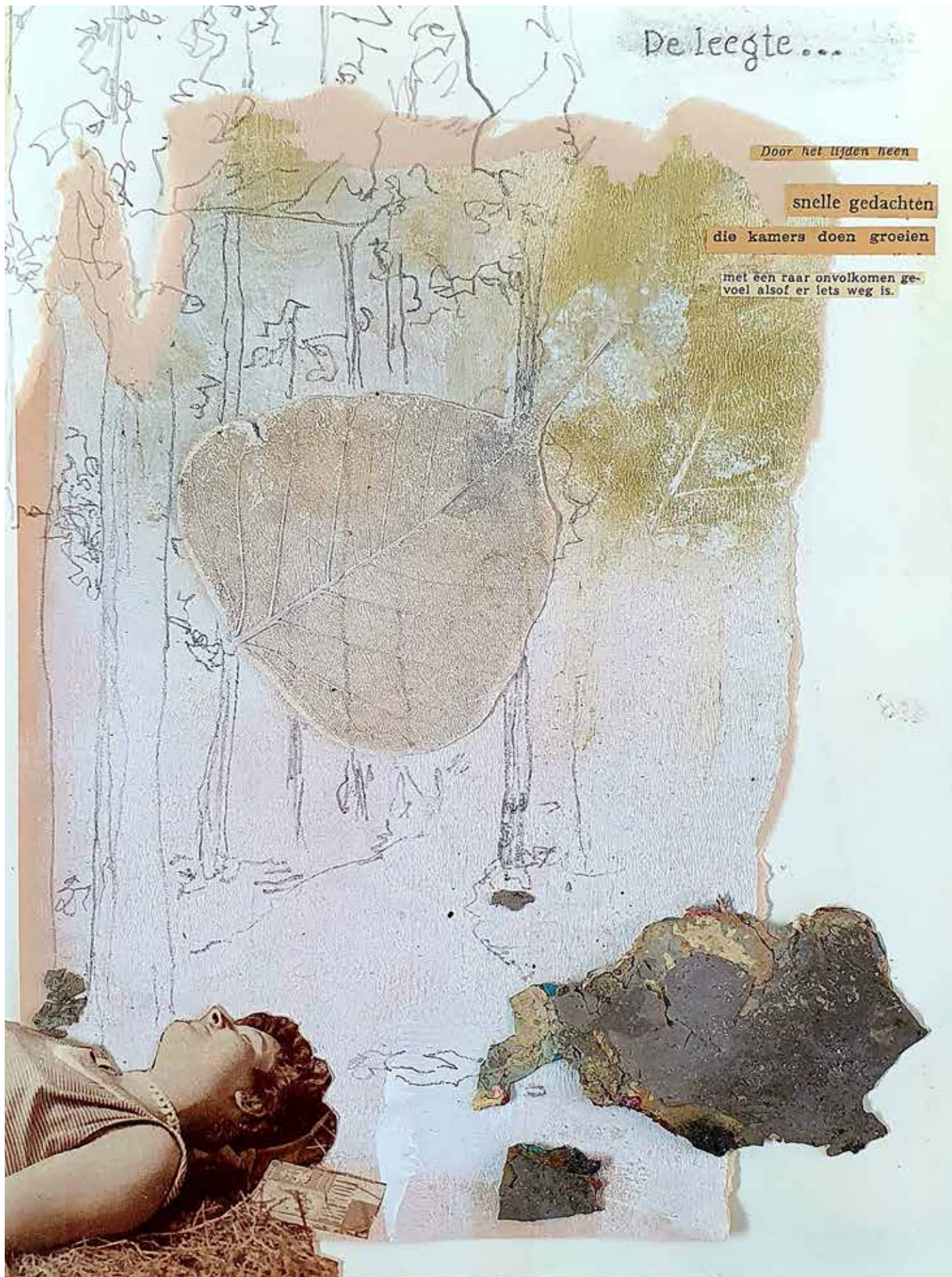
De leegte...

Door het tijden heen

snelle gedachten

die kamers doen groeien

met een raar onvolkomen ge-
voel alsof er iets weg is.

De leegte

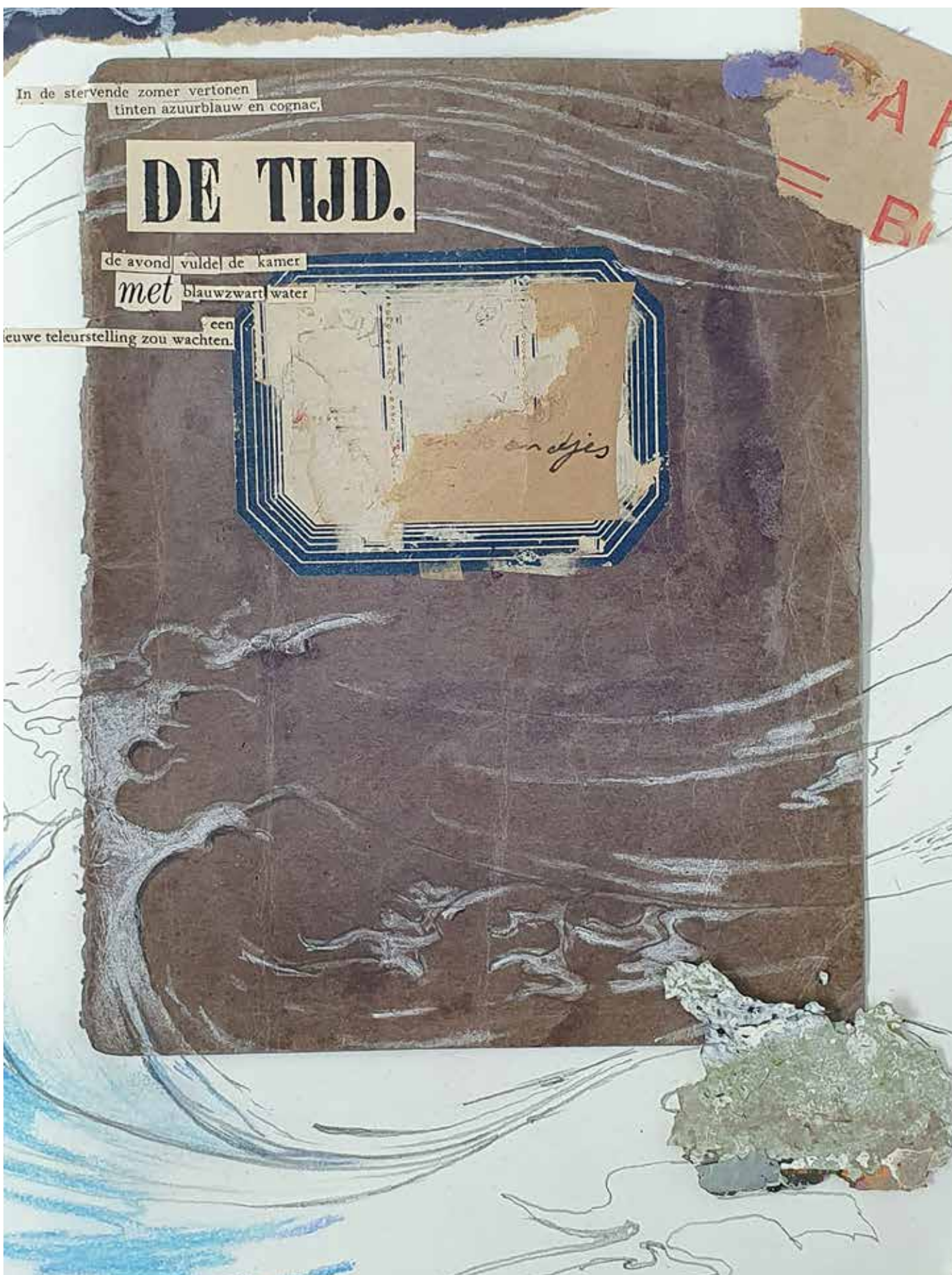
Door het lijden heen

Snelle gedachten

Die kamers doen groeien

Met een raar onvolkomen gevoel

Alsof er iets weg is

De tijd

In de stervende zomer vertonen

Tinten azuurblauw en cognac

De tijd

De avond vulde de kamer

Met blauwzwart water

Een nieuwe teleurstelling zou wachten

In de ommuurde tuin

Tussen de schemering van twee werelden

Veranderde alles, veranderde totaal,

wat we droomden

Onder de onbeweeglijke lucht

De tuin

In de ommuurde tuin

Tussen de schemering van twee werelden

Veranderde alles, veranderde totaal

Wat we droomden

Onder de onbeweeglijke lucht

verhaal even eenvoudig als sensatio-
neel:

en dwaas

Een wonderlijk verhaal

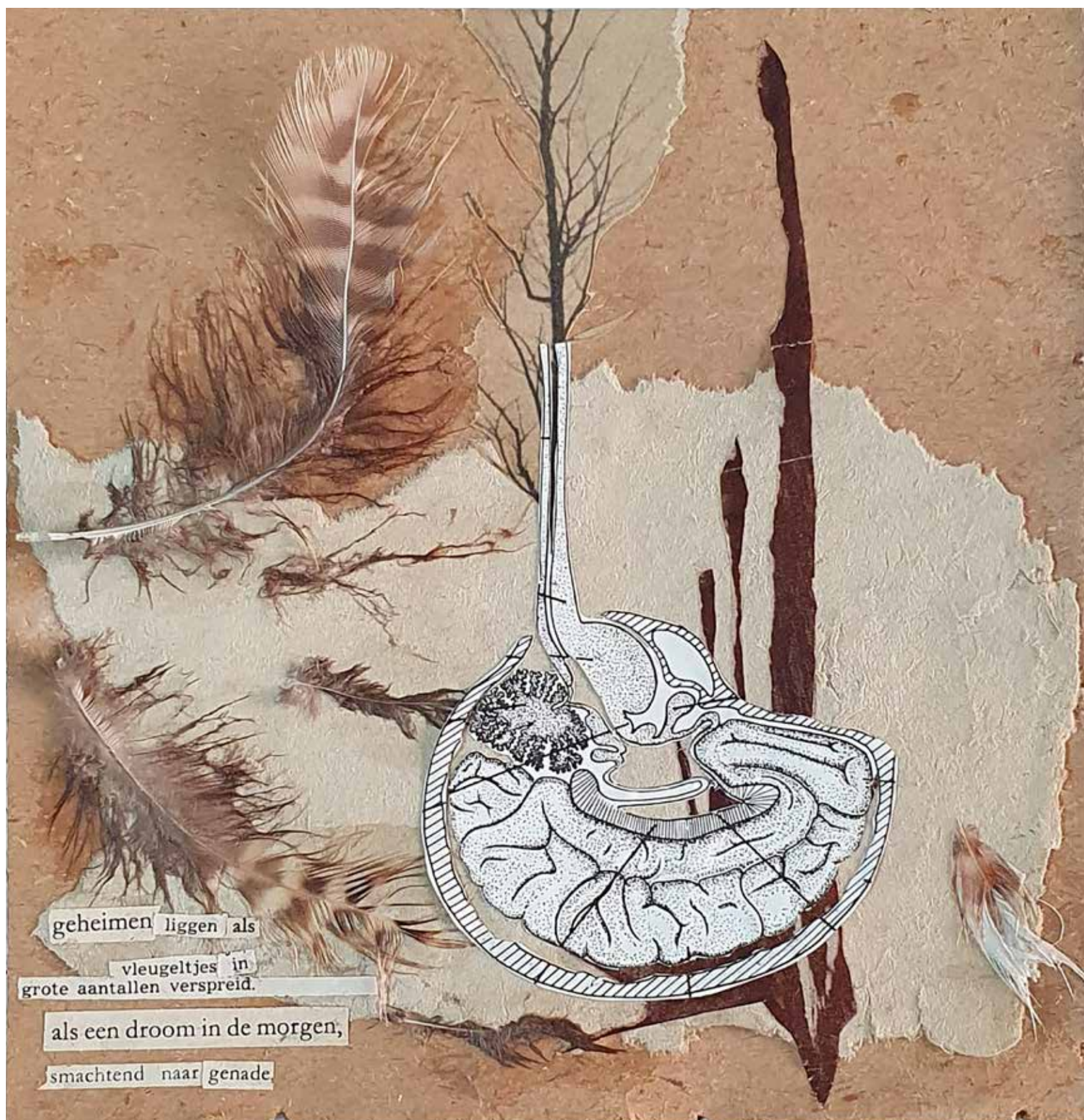
Eenzaam aan het werk

Onverzadigbaar nieuwsgierig

Onwetend, roekeloos en dwaas

Begint een wonderlijk verhaal

Even eenvoudig als sensationeel

geheimen liggen als
vleugeltjes in
grote aantallen verspreid.

als een droom in de morgen,
smachtend naar genade

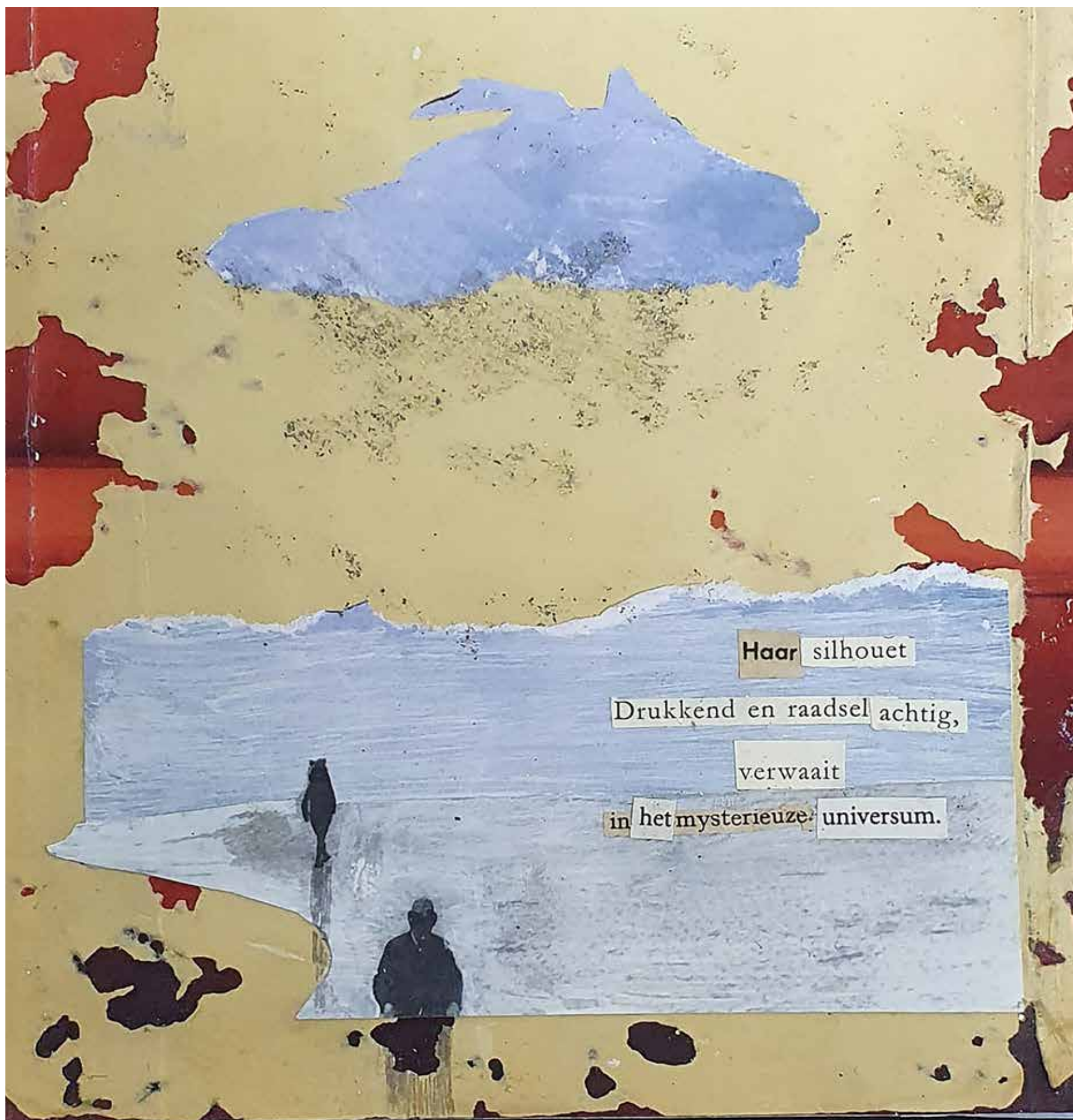
Geheimen

Geheimen liggen als vleugeltjes

In grote aantallen verspreid

Als een droom in de morgen

Smachtend naar genade

Haar silhouet

Drukkend en raadsel achtig,

verwaait

in het mysterieuze universum.

Haar silhouet

Haar silhouet

Drukkend en raadselachtig

Verwaait

In het mysterieuze universum

Als ik terugkijk op mijn verleden,
kom ik tot de ontdekking, dat

Het stiller begint te worden
de verdere toekomst

een vluchtig gevoel

ging verloren in de nacht.

Het verleden

Als ik terugkijk op mijn verleden

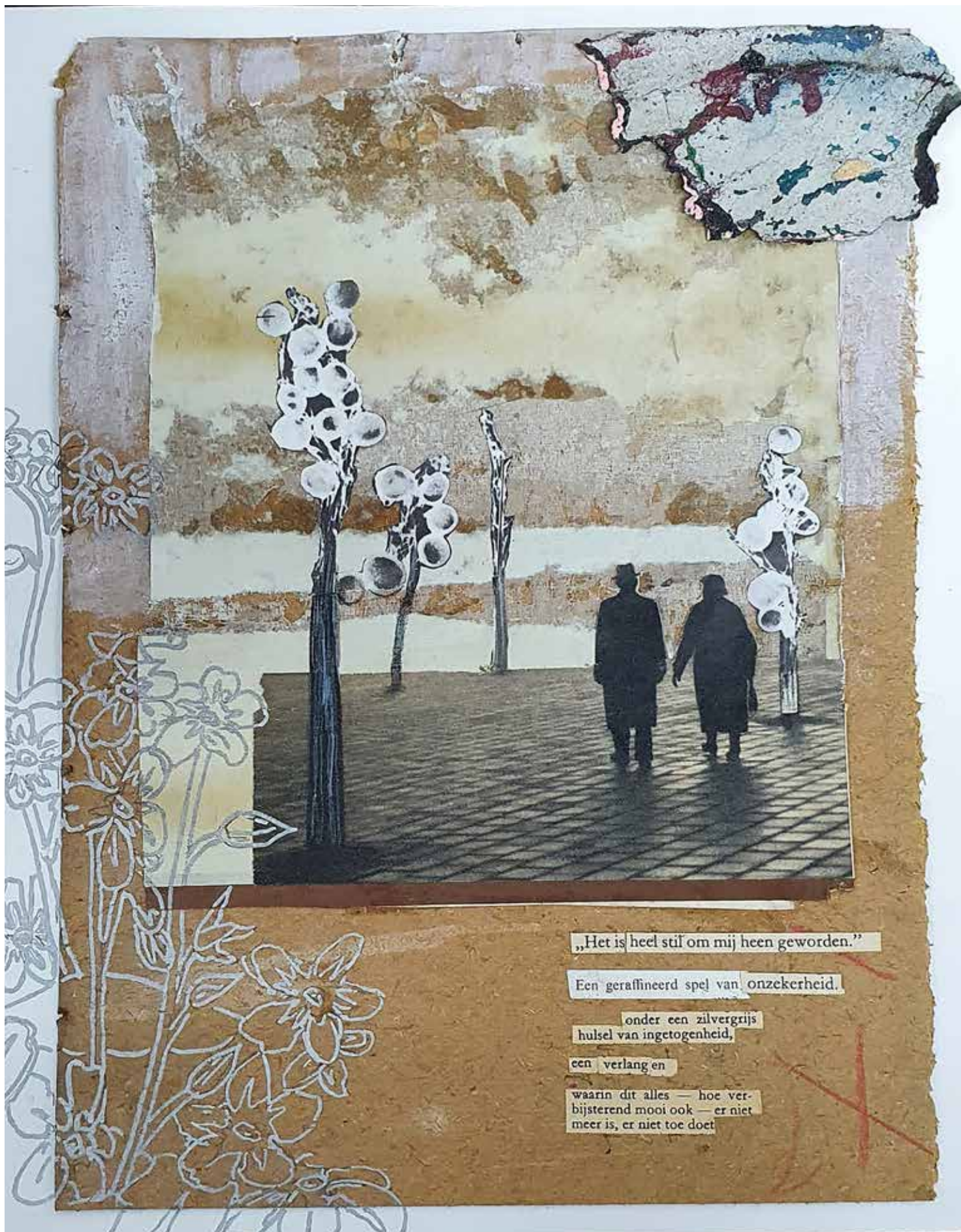
Kom ik tot de ontdekking

Dat het stiller begint te worden

De verre toekomst

Een vluchtig gevoel

Ging verloren in de nacht

„Het is heel stil om mij heen geworden.”

Een geraffineerd spel van onzekerheid.

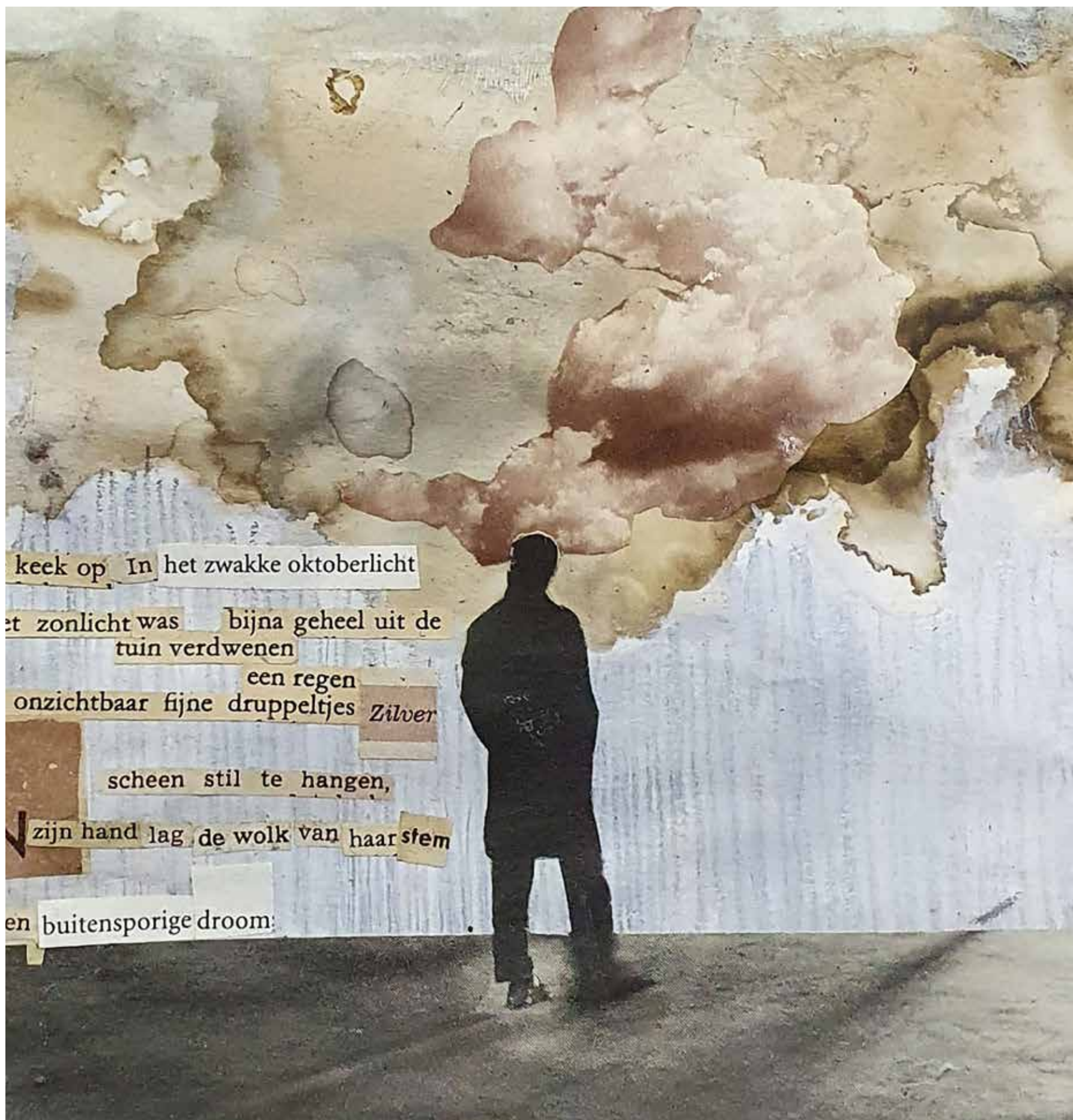
onder een zilvergrijs
hulsel van ingetogenheid,

een verlangen

waarin dit alles — hoe ver-
bijsterend mooi ook — er niet
meer is, er niet toe doet

Verlangen

Het is heel stil om mij heen geworden
Een geraffineerd spel van onzekerheid
Onder een zilvergrijs hulsel van ingetogenheid
Een verlangen waarin dit alles-
Hoe verbijsterend mooi ook-
Er niet meer is,
Er niet toe doet

keek op In het zwakke oktoberlicht

et zonlicht was bijna geheel uit de
tuin verdwenen

een regen
onzichtbaar fijne druppeltjes *Zilver*

scheen stil te hangen,

zijn hand lag de wolk van haar stem

en buitensporige droom:

De wolk van haar stem

Ze keek op in het zwakke oktoberlicht

Het zonlicht was bijna geheel uit de tuin verdwenen

Een regen van fijne druppeltjes zilver

Scheen stil te hangen

In zijn hand lag de wolk van haar stem

Als een buitensporige droom

